



Veterinair



Onderzoek naar scrapie-resistentie bij geiten

Eind vorig jaar zijn het CVI en de GD een onderzoek gestart naar de prevalentie van scrapie-resistentie bij geiten in Nederland.

In Nederland is scrapie bij schapen in oktober 1957 voor het eerst vastgesteld. Bij de geit werd in november 2000 het eerste geval van scrapie gediagnosticeerd, gevolgd door een tweede geval enkele maanden later. Bij vier van de resterende elf geiten op dit bedrijf werd ook scrapie aangetoond. Sindsdien is in ons land geen scrapie meer bij geiten vastgesteld.

Binnen het project GOAT-TSE-FREE werken Nederland en zes andere Europese lidstaten samen om meer te weten te komen over scrapie-resistentie bij geiten. Het genoemde onderzoek naar de prevalentie in Nederland van erfelijke resistentie tegen scrapie bij geiten is onderdeel van dit project.

Voor schapen geldt dat dieren met het genotype ARR/ARR ongevoelig zijn voor scrapie. A, R en R zijn respectievelijk de aanduidingen van de amino-

zuren op codon 136, 154 en 171 van het PrP-gen dat de gevoeligheid voor scrapie bepaalt. Bij geiten gaat het niet om de codonen 136, 154 en 171 maar vooral om codon 222 en in sommige landen om codon 146. Variant 222K blijkt, ook onder experimentele omstandigheden, een hoge mate van ongevoeligheid voor scrapie op te leveren maar de frequentie van dit 222K-allel lijkt laag. Het streven is in eerste instantie dragers van dit allel op te sporen. Of en op welke wijze met deze dieren vervolgens een fokprogramma wordt opgezet om de scrapie-ongevoeligheid van de populatie te vergroten, wordt in onderling overleg met de sector bepaald. Gezien de lage frequentie, is het voorlopig belangrijk om zoveel mogelijk bloedlijnen te onderzoeken. Wij houden u op de hoogte van de uitkomsten van dit onderzoek.

Dr. Piet Vellema, dierenarts kleine herkauwers



Najaarsverwerpen bij zeugen en groepshuisvesting

In het najaar van 2013 heeft de Vee kijker Varken beduidend meer vragen gehad over najaarsverwerpen dan in de meeste voorgaande jaren. Dat kan te maken hebben met de overgang van zomer naar herfst. Anderzijds is bekend dat groepshuisvesting, met name in stabiele weekgroepen, één van de risicofactoren is voor najaarsverwerpen.

In 2013 zijn uiteindelijk alle Nederlandse zeugenbedrijven overgeschakeld op groepshuisvesting wegens de wettelijke voorschriften. Dat kan een deel van de problemen verklaren. Op een aantal bedrijven was het aantal opbrekers exorbitant hoog en leek het opbreken zich sterk te verspreiden binnen weekgroepen. De suggestie dat een dergelijk beeld wordt veroorzaakt doordat zeugen verworpen vruchten en placenta's opeten, is nog nooit in onderzoek aangetoond. Het is dus evenmin bekend of een dergelijke sequentie samenhangt met de aanwezigheid van

prostaglandines in de placenta. Recent heeft de GD het verzoek gekregen van NVV / LTO om te onderzoeken of prostaglandinen kunnen worden aangetoond in verworpen placenta's. Wij houden u op de hoogte van de resultaten van dit onderzoek. Ondertussen blijft het belangrijk om alle bekende risicofactoren (voeding, stress, stalklimaat en verlichting) goed in ogenschouw te nemen teneinde opbreken in de vroege dracht zo veel mogelijk te voorkomen.

Dr. Theo Geudeke, varkensdierenarts

DAP Contact en GD-website vernieuwd

De nieuwe website van de GD is live! Met www.gddiergezondheid.nl lanceren we een eigentijds, overzichtelijk en inhoudelijk sterk online platform met actuele diergezondheidsinformatie. Dankzij het volledig vernieuwde DAP Contact krijgt u als dierenarts snel toegang tot onder andere de GD VeeKijker en de dierziektedossiers. Bekijk voor meer informatie de flyer bij deze *GD Veterinair* en ga naar www.gddiergezondheid.nl.